

Insomnia, Happiness, Anxiety, Stress and Demographic Variables Association among Nursing Students: A Study from the North-Western Iran

Naser Kamyari¹, Mohammad Hossein Hakimi^{2*}, Milad Salimian³, Zohreh Hosseini Marznaki⁴, Vahid Aghajafarpour⁵, Rahim Sharafkhani⁶

1. Assistant Professor of Biostatistics, Department of Public Health, School of Health Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.
2. Instructor of Nursing, Department of Nursing, Institute of Health Education, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran.
3. Nursing student, Students Research Committee, Institute of Health Education, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran.
4. Nurse, Master of Nursing, Imam Ali Amol Hospital, Mazandaran University of Medical Sciences, Amol, Iran.
5. Nursing student, Students Research Committee, Institute of Health Education, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran.
6. Assistant Professor of Epidemiology, School of Medical Sciences, Khoy Faculty of Medical Sciences, Khoy, Iran.

Corresponding Author: Mohammad Hossein Hakimi, Department of Nursing, Institute of Health Education, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran.

Email: mhha5479@gmail.com

Received: 2023/12/22

Accepted: 2024/04/18

Abstract

Introduction: Insomnia is very common among young people and has harmful physical and psychological consequences. Studies show that insomnia hinders happiness and increases anxiety and stress. However, this study was not conducted among nursing students, who are prone to sleep problems. Therefore, this study examined the relationship between insomnia, happiness, anxiety and stress among a group of nursing students living in northwest Iran.

Methods: In this cross-sectional study, 636 nursing students completed an online questionnaire that included demographic information and measures of insomnia, happiness, anxiety, and perceived stress.

Results: Happiness was inversely related to anxiety, perceived stress and insomnia. Anxiety was related to stress and insomnia, while insomnia and stress also had a strong linear relationship. The relationship between the main study variables and demographic variables was as follows: Happiness had a significant relationship with academic semester, anxiety with overall academic grade point average and employment status, stress with academic semester and overall academic grade point average, and finally insomnia with academic semester, overall academic grade point average and employment status

Conclusions: Mental health problems are common among nursing students. On the other hand, the variables examined in this study, including insomnia, anxiety and stress, have a detrimental effect on happiness, which is a key dimension of mental health. Therefore, self-care practices and provision of mental health support services for nursing students should be promoted.

Keywords: Insomnia; Happiness; Anxiety; Stress; Nursing student.

ارتباط بی خوابی، شادکامی، اضطراب، استرس و متغیرهای دموگرافیک در میان دانشجویان پرستاری: مطالعه‌ای از شمال غرب ایران

ناصر کامیاری^۱، محمدحسین حکیمی^{۲*}، میلاد سلیمانی^۳، زهرا حسینی مرزاکی^۴، وحید آقاجعفری‌پور^۵، رحیم شرفخانی^۶

۱. استادیار آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.
۲. مریب پرستاری، گروه پرستاری، موسسه آموزش سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.
۳. دانشجوی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، موسسه آموزش سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.
۴. پرستار، کارشناسی ارشد پرستاری، بیمارستان امام علی (ع) آمل، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، آمل، ایران.
۵. دانشجوی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، موسسه آموزش سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.
۶. استادیار اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی خوی، خوی، ایران.

نویسنده مسئول: محمدحسین حکیمی، گروه پرستاری، موسسه آموزش سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران،
ایمیل: mhha5479@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۳۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۱

چکیده

مقدمه: بی خوابی در بین جوانان بسیار شایع است و پیامدهای زیان بار جسمی و روانی را به همراه دارد. مطالعات نشان می‌دهد که بیخوابی مانع شادکامی و باعث افزایش اضطراب و استرس می‌شود. اگرچه این مطالعه در میان دانشجویان پرستاری، که در معرض مشکلات خواب هستند، انجام نشده است. بنابراین، این مطالعه به بررسی رابطه بین بیخوابی، شادکامی، اضطراب و استرس در میان گروهی از دانشجویان پرستاری ساکن شمال غرب ایران پرداخت.

روش کار: در این مطالعه مقطعی، ۶۳۶ دانشجوی پرستاری پرسشنامه آنلاین را که شامل اطلاعات دموگرافیک و معیارهای بی خوابی، شادکامی، اضطراب، و استرس درک شده بود، تکمیل کردند.

یافته‌ها: شادکامی با اضطراب، استرس درک شده و بی خوابی رابطه معکوس داشت. اضطراب با استرس و بی خوابی مرتبط بود، در حالی که بی خوابی و استرس نیز یک رابطه خطی قوی داشتند. ارتباط متغیرهای اصلی مطالعه با متغیرهای دموگرافیک بدین صورت بود: شادکامی با ترم تحصیلی، اضطراب با معدل کل تحصیلی و وضعیت شغلی، استرس با ترم تحصیلی و معدل کل تحصیلی، و نهایتاً بی خوابی با ترم تحصیلی، معدل کل تحصیلی و وضعیت شغلی ارتباط معنی داری داشت.

نتیجه‌گیری: مشکلات سلامت روان در میان دانشجویان پرستاری رایج است. از طرفی متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه شامل بی خوابی، اضطراب و استرس تأثیر مخربی بر شادکامی، که یک بعد کلیدی از وضعیت سلامت روان است، می‌گذارند. بنابراین باید شیوه‌های خود مراقبتی و ارائه خدمات حمایتی بهداشت روان برای دانشجویان پرستاری ارتقا یابد.

کلیدواژه‌ها: بی خوابی، شادکامی، اضطراب، استرس، دانشجوی پرستاری.

مقدمه

با مشکلات کمتر مرتبط با خواب و کیفیت بهتر خواب همراه است (۱۸) و این رابطه نشان داده شده، دو طرفه است (۱۵).

همان طور که گفته شد، در دانشجویان بخصوص دانشجویان پرستاری، به علت محیط آموزشی خسته کننده و برنامه های آموزشی فراوان، اختلالات خواب مشاهده می شود (۱۶) که این عوامل باعث کاهش شادکامی و تندرسی آنها می شود (۱۷).

اختلالات خواب و کیفیت خواب پایین یک نگرانی عمدی در میان دانشجویان حرفه پزشکی است (۱۸) و یک رابطه دو طرفه با استرس و اضطراب دارد (۱۹).

دانشجویان پرستاری و افرادی که در حرفه پرستاری کار می کنند در معرض خطر بالایی برای استرس هستند (۲۰) که این استرس و اضطراب بالا منجر به کاهش شادکامی در دانشجویان می شود (۲۱). تعدادی از این عوامل استرس زا که در ارتباط با محیط کاری است شامل حجم کاری بالا و مسئولیت زیاد است (۲۰). در نتیجه برای دانشجویان پرستاری حفظ کیفیت خواب مطلوب و ایده آل ضروری است، تا به مبارزه با استرس کمک کنند، اما به نظر میرسد بسیاری، از اختلالات خواب رنج می برند (۶). و با توجه به رابطه دوطرفه بین خواب و سلامت روان، این موضوع احتمالا مشکلات سلامت روانی آنها را تشدید کرده و عملکرد کلی آنها را بیشتر کاهش دهد.

با توجه به این موضوع، پژوهش حاضر به بررسی ارتباط بین بیخوابی، شادکامی، اضطراب و استرس در نمونه ای از دانشجویان پرستاری ایران می پردازد. این پژوهش همچنین به بررسی رابطه متغیرهای جمعیت شناختی مختلف با ابعاد فوق خواهد پرداخت.

روش کار

این مطالعه مقطعی در سال ۱۴۰۱ بر روی دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اردبیل انجام شد. نمونه های پژوهش شامل همه دانشجویان پرستاری دانشکده های پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل بودند که در زمان جمع آوری داده ها مشارکت کرده بودند. ابتدا فهرستی از تمامی دانشجویان پرستاری واجد شرایط بر اساس معیار ورود (نداشتن اختلالات شناخته شده عاطفی، روانی) تهیه شد. سپس از یک نرم افزار پیام رسان برای توزیع دعوت نامه به مطالعه استفاده شد. این دعوت نامه شامل اطلاعاتی در مورد پژوهش، فرم رضایت آگاهانه و

ریتم های شبانه روزی بدن انسان که توسط چرخه های خواب فرد کنترل می شود، تحت تاثیر قرار گرفتن فرد در معرض نور و تاریکی قرار می گیرد (۱). افراد سالم به طور معمول سبک زندگی سالمی دارند، از جمله برنامه کاری که اجرازه می دهد ساعت روز را در محل کار سپری کنند، در حالی که ساعت شب برای خواب در نظر گرفته شده است (۲)، اما اختلالات خواب می تواند منجر به تغییرات جسمی و روانی شود و اختلالات عصبی و متابولیکی ایجاد کند (۳). یکی از انواع اختلالات خواب، بی خوابی است که شامل شکایت از به خواب رفتن دشوار، بیدار شدن زودهنگام یا بین خواب، کیفیت پایین خواب یا نارضایتی از خواب است (۴).

بر اساس مطالعات، شیوع جهانی بیخوابی، بین ۲۵ تا ۳۰ درصد گزارش شده است (۵) و در دانشجویان بیشتر از جمعیت عمومی است. در این میان، دانشجویان پرستاری بیشتر در معرض بیخوابی قرار دارند (۶)، به طوری که ۳۰٪ آنها دچار اختلالات خواب هستند (۷). در واقع در دوران دانشجویی پرستاری، حجم آموزشی بالا و تغییرات ناگهانی در بین دروس تئوری، آزمون و کار آموزی، می تواند به عنوان منبع استرس و اضطراب باعث کاهش کیفیت خواب و شیوع بیخوابی شود (۸).

بیخوابی در دانشجویان پرستاری می تواند باعث افزایش مشکلات سلامت روان، کاهش عملکرد تحصیلی، کاهش تمرکز و عملکرد شناختی، افزایش خطأ در ارائه مراقبت از بیمار، و نهایتاً کاهش کیفیت زندگی شود (۴، ۸).

همان طور که گفته شد اختلالات خواب می تواند باعث مشکلات سلامت روان از جمله اضطراب، استرس و کاهش رفاه و تندرسی شود (۹). یکی از مواردی که به ارزیابی کلی تندرسی اشاره دارد، شادکامی است. شادکامی به عنوان داشتن رضایت کامل، پایدار و قانع کننده از زندگی (۱۰) و عدم وجود احساسات منفی در زندگی تعریف می شود (۱۱). شادکامی در انتخاب سبک زندگی افراد از جمله فعالیت بدنی و رژیم غذایی تاثیرگذار است (۱۲)، از طرفی بر الگوی خواب و عملکرد سیستم ایمنی افراد تاثیر مثبت دارد و امید به زندگی را در افراد سالم افزایش می دهد (۱۳). تحقیقات نشان داده اند که خواب مناسب با شادکامی افراد ارتباط دارد (۱۴). به عبارت دیگر اختلالات خواب بر روی شادکامی افراد تاثیر می گذارد و باعث می شود افراد نمرات کمتری در معیار شادکامی بدست آورند (۱۵). علاوه بر این شادکامی

مقیاس استرس بالینی درک شده دانشجوی پرستاری (NSPCSS) دارای ۳۲ سوال در ۶ بعد است که استرس های درک شده توسط دانشجویان پرستاری را ارزیابی می کند. این ابعاد شامل مهارت پایین مرتبی در محیط بالینی (۶ گزینه)، محیط بالینی نامناسب (۱۰ گزینه)، دانش و مهارت ناکافی (۳ گزینه)، برنامه ریزی ناموثر آموزش بالینی (۴ گزینه)، رفتار نامناسب مرتبی (۶ گزینه)، نگرانی در مورد حرفة پرستاری (۳ گزینه) است. سوالات این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت ۵ درجه ای نمره گذاری شده است. مجموع نمرات کسب شده در محدوده ۳۲ تا ۱۶۰ متغیر است، بدین صورت که نمره ۳۲ تا ۶۴ نشانده استرس بالینی کم، نمره ۶۵ تا ۹۶ نشانده استرس بالینی متوسط، نمره ۹۷ تا ۱۲۸ نشانده استرس بالینی بالا و نمره ۱۲۹ تا ۱۶۰ نشانده استرس بالینی بسیار بالا است (۲۹). روایی و پایایی نسخه ترجمه شده این پرسشنامه نیز بر اساس مطالعات انجام شده مورد تایید بود (۳۰) و در مطالعه حاضر ضریب آلفای کرونباخ مورد قبول بدست آمد (۰/۸۹).

در این مطالعه داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. برای توصیف داده ها از آمار توصیفی استفاده شد که شامل متغیرهای طبقه بندی شده و پیوسته بود. متغیرهای طبقه بندی شده بوسیله فراوانی و درصد گزارش شدند و برای متغیرهای پیوسته از میانگین و انحراف معیار استفاده شد. برای ارزیابی همبستگی بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد، سپس با استفاده از آزمون تحلیلی رگرسیون خطی چند گانه، ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک با متغیرهای شادکامی، استرس، اضطراب و بیخوابی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تمامی آزمون ها $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه ۶۳۶ دانشجو حضور داشتند که محدوده سنی آنها بین ۱۸ تا ۳۰ سال بود (19.11 ± 4.49). بیشتر افراد مطالعه، زن (72.5%) و مجرد (74.5%) بودند. میانگین معدل کل دانشجویان در زمان جمع آوری داده ها 15.03 بود. در این مطالعه 35.8% دانشجویان ساکن خوابگاه بودند. 85.8% از دانشجویان در زمان جمع آوری اطلاعات، به شغلی مرتبط با رشته خود مشغول بودند و در مجموع 72% در محیط های بالینی اشتغال داشتند. همچنین درصد مصرف سیگار و الكل در بین دانشجویان بسیار پائین و به ترتیب 2.5% و 0.8% بود.

جزئیات مرتبط با آن بود. همچنین شامل یک لینک برای دسترسی شرکت کنند گان به پرسشنامه الکترونیکی بود. پرسشنامه های پژوهش شامل پرسشنامه متغیرهای دموگرافیک (سن، جنس، وضعیت تاهل، سال تحصیلی، مقطع تحصیلی، معدل کل، اقامت در خوابگاه، وضعیت اقتصادی خانواده، اشتغال به کار)، شاخص شدت بی خوابی، شادکامی آکسفورد، اختلال اضطراب فرآگیر، و استرس درک شده بود.

شاخص شدت بی خوابی (ISI) یک مقیاس خود ارزیابی است که درک بیمار از شدت بی خوابی را ارزیابی می کند. این مقیاس شامل ۷ گزینه است که اختلال در شروع خواب، باقی ماندن در خواب و زود بیدار شدن از خواب، رضایت از الگوی خواب، میزان تداخل بی خوابی با عملکرد روزانه، و میزان نگرانی از مشکلات خواب را با استفاده از معیار لیکرت ۶ درجه ای (۰: اصلا تا ۵: خیلی زیاد) ارزیابی می کند. محدوده نمره کسب شده از این مقیاس ۰ تا ۲۸ است. به این صورت که نمره ۰ تا ۷ نشانده عدم بی خوابی، نمره ۸ تا ۱۴ بیانگر بیخوابی زیر آستانه بالینی، نمره ۱۵ تا ۲۱ بیانگر بیخوابی متوسط و نمره ۲۲ تا ۲۸ بیانگر بیخوابی شدید است (۲۲). روایی و پایایی نسخه ترجمه شده این پرسشنامه بر اساس مطالعات انجام شده مورد تایید قرار گرفته است (۲۳). در مطالعه حاضر پایایی همسانی درونی نیز مورد تایید بود (۰/۸۲).

پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHQ) که شامل ۲۹ گزینه با مقیاس لیکرت ۴ درجه ای (۰: هرگز تا ۳: همیشه) است. محدوده نمره کسب شده در این پرسشنامه از ۰ تا ۸۷ است و در کل نمره بالاتر نشانده شادکامی بیشتر است (۲۴) روایی و پایایی پرسشنامه ترجمه شده در مطالعات قبلی مورد تایید بود (۲۵، ۲۶). در این مطالعه نیز پایایی مورد تایید و خوب بود (۰/۸).

مقیاس اختلال اضطراب فرآگیر (GAD-7) یک مقیاس خود گزارش دهنده ای با طیف لیکرت ۴ درجه ای (۰: هرگز تا ۳: تقریبا هر روز) است که علائم نگرانی و اضطراب را ارزیابی می کند (۲۷). محدوده نمره کسب شده از ۰ تا ۲۱ است که نمرات بالاتر نشانده سطوح بیشتر اضطراب است. بر اساس مطالعه انجام شده، نسخه ترجمه شده این پرسشنامه از روایی و پایایی قابل قبول برخوردار بود (۲۸). همچنین در مطالعه حاضر، ضریب آلفای کرونباخ 0.9 بدست آمد که نشانده پایایی عالی ابزار بود.

نظر آماری بسیار معنادار بودند. جدول ۱ نتایج رگرسیون خطی چند گانه را نشان می‌دهد که رابطه بین انواع متغیرهای دموگرافیک و شادکامی ارزیابی شد. نتایج نشان داد که از میان متغیرهای دموگرافیک، فقط ترم تحصیلی دانشجویان ارتباط آماری معنادار با شادکامی داشت و با افزایش هر ترم تحصیلی، نمره شادکامی واحد کاهش یافت.

در ارتباط با متغیرهای اصلی، نتایج تحلیل های همبستگی نشان داد که بیخوابی با شادکامی رابطه منفی ($r = -0.81, p < 0.01$) و با سطح اضطراب ($r = 0.87, p < 0.01$) استرس درک شده ($r = 0.84, p < 0.01$) ارتباط مثبت دارد. شادکامی همچنین ارتباط معکوس با بیخوابی ($r = -0.71, p < 0.01$)، اضطراب ($r = -0.81, p < 0.01$) و استرس درک شده ($r = -0.75, p < 0.01$) داشت. و همه این مقایسه ها از

جدول ۱. ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک با نمره شادکامی

95% ci								متغیر
B	Std. Error	Beta	t	.Sig	Lower	Upper		
-۴۰.۶۳	۳۰.۴۲۷	-۰.۶۴	-۱.۱۸۶	.۲۳۷	-۱۰.۸۰۳	۲۶۷۷	جنس	
.۳۷۰	۱۰.۰۰۷	.۰۲۵	۳۶۸.	.۷۱۳	-۱۶۱۱	۲۳۵۱	سن	
-۴۵۶۱	۳۵۴۱	-۰.۷۱	-۱.۳۱۶	.۱۸۹	-۱۱.۶۲۷	۲.۳۰۵	وضعیت تأهل	
-۲۵۹۹	۱۰.۰۲۹	-۰.۱۷۷	-۲.۵۲۵	.۰۱۲	-۴۶۲۴	-۰.۵۷۴	ترم تحصیلی	
.۱۱۴	۳۰.۱۷۵	.۰۰۲	.۰۳۶	.۹۷۱	-۶.۱۳۲	۶.۳۶۰	اقامت در خوابگاه	
-۳۰.۲۶۴	۱۶۹۳	-۰.۱۴۷	-۱.۹۲۸	.۰۵۵	-۶.۵۹۴	.۰۶۵	معدل کل	
.۰۱۷	۵۰.۰۵۷	.۰۰۰	.۰۰۳	.۹۹۷	-۹.۹۳۰	۹.۹۶۵	اشغال همزمان با تحصیل	
-۲۸۰۴	۳۰.۳۹۴	-۰.۰۴۴	-۸۲۶	.۴۰۹	-۹.۴۷۹	۳۸۷۲	کار در محیط بالینی	
۹۰.۰۴۲	۱۰.۳۶۷	.۰۵۰	.۸۷۲	.۳۸۴	-۱۱.۳۴۹	۲۹.۴۳۳	صرف سیگار	
-۲۴۵۸۴	۱۷۶۵۶	-۰.۰۸۰	-۱.۳۹۸	.۱۶۳	-۵۹.۴۱۳	۱۰۰.۴۶	صرف الکل	
Dependent Variable: total happiness								

متغیر اشتغال همزمان با تحصیل ($B = -3.269, p < 0.01$) به طور معنادار با اضطراب مرتبط است.

بر اساس نتایج رگرسیون خطی چند گانه در جدول ۲ که ارتباط متغیرهای دموگرافیک و اضطراب بررسی شد، مشخص شد معدل کل دانشجویان ($B = 0.95, P < 0.05$) و

جدول ۲. ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک با نمره اختلال اضطراب فراگیر

95% ci								متغیر
B	Std. Error	Beta	t	.Sig	Lower	Upper		
۱.۱۱۱	.۸۰۷	.۰۷۲	۱.۳۷۶	.۱۷۰	-۰.۴۷۷	۲۶۹۹	جنس	
-۰.۳۹	.۲۳۷	-۰.۰۰۸	-۰.۱۲۲	.۹۰۳	-۰.۴۹۵	.۴۳۸	سن	
.۶۶۹	۰.۸۳۴	.۰۴۲	.۸۰۲	.۴۲۳	-۰.۹۷۲	۲.۳۱۰	وضعیت تأهل	
.۴۳۳	.۲۴۲	.۱۲۱	۱.۷۸۵	.۰۷۵	-۰.۴۴	.۹۱۰	ترم تحصیلی	
-۰.۳۵	.۷۴۸	-۰.۰۰۳	-۰.۰۴۷	.۹۶۲	-۱.۵۰۷	۱.۴۳۶	اقامت در خوابگاه	
.۹۵۱	.۳۹۹	.۱۷۶	۲.۳۸۶	.۰۱۸	.۱۶۷	۱.۷۳۵	معدل کل	
-۳.۲۶۹	۱.۱۹۱	-۰.۱۶۴	-۲.۷۴۴	.۰۰۶	-۵۶۱۲	-۰.۹۲۵	اشغال همزمان با تحصیل	
.۸۵۹	.۷۹۹	.۰۵۶	۱.۰۷۵	.۲۸۳	-۷۱۳	۲.۴۳۱	کار در محیط بالینی	
-۱.۲۰۶	۲.۴۴۲	-۰.۰۲۸	-۰.۴۹۴	.۶۲۲	-۶.۰۰۹	۳.۵۹۶	صرف سیگار	
۷.۹۶۴	۴.۱۵۹	.۱۰۶	۱.۹۱۵	.۰۵۶	-۰.۲۱۶	۱۶.۱۴۴	صرف الکل	
Dependent Variable: GAD								

ناصر کامیاری و همکاران

$B = 4.949$, $P < .05$) و ترم تحصیلی دانشجویان ($B = 3.779$, $P < .05$) ارتباط معناداری با سطح استرس درک شده دارد.

در جدول ۳ که بر اساس نتایج رگرسیون خطی، ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک و استرس درک شده بررسی شد، نتایج نشان داد که از بین متغیرهای مورد بررسی، معدل کل

جدول ۳. ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک با نمره استرس درک شده

95% ci							متغیر
B	Std. Error	Beta	t	.Sig	Lower	Upper	
-1.230	4.161	-.016	-.296	.768	-9.414	6.954	جنس
-.421	1.223	-.023	-.344	.731	-2.827	1.984	سن
5.535	4.300	.068	1.287	.199	-2.923	13.993	وضعیت تأهل
3.779	1.250	.207	3.023	.003	1.320	6.237	ترم تحصیلی
.435	3.855	.006	.113	.910	-7.148	8.019	اقامت در خوابگاه
4.949	2.055	.179	2.408	.017	9.07.	8.992	معدل کل
4.240	6.141	.041	.560	.490	-7.838	16.318	اشغال همزمان با تحصیل
6.251	4.121	.079	1.517	.130	-1.854	14.357	کار در محیط بالینی
-14.953	12.587	-.067	-1.188	.236	-39.711	9.806	صرف سیگار
28.437	21.438	.074	1.326	.186	-13.731	70.605	صرف الکل
Dependent Variable: NSPCSS							

($B = 0.995$, $P < .04$) و متغیر اشتغال همزمان با تحصیل ($B = -3.248$, $p = 0.026$) به طور معنادار با شدت بیخوابی ارتباط دارد.

در جدول ۴ بر اساس آزمون رگرسیون خطی چندگانه، رابطه بین متغیرهای دموگرافیک و شدت بیخوابی بررسی شد. نتایج نشان داد که ترم تحصیلی اشتغال همزمان با تحصیل ($B = 0.729$, $p = 0.014$), معدل کل دانشجویان

جدول ۴. ارتباط بین متغیرهای دموگرافیک با نمره شدت بیخوابی

95% ci							متغیر
B	Std. Error	Beta	t	.Sig	Lower	Upper	
.140	.985	.008	.142	.887	-1.797	2.077	جنس
-.107	.289	-.025	-.371	.711	-6.677	.462	سن
1.785	1.018	.093	1.754	.080	-2.217	3.787	وضعیت تأهل
.729	.296	.169	2.463	.014	.147	1.311	ترم تحصیلی
-.225	.912	-.013	-.246	.806	-2.019	1.570	اقامت در خوابگاه
.995	.486	.153	2.046	.042	.039	1.952	معدل کل
-3.248	1.453	-.135	-2.235	.026	-6.106	-3.89	اشغال همزمان با تحصیل
1.718	.975	.093	1.762	.079	-.200	3.636	کار در محیط بالینی
-2.624	2.979	-.050	-.881	.379	-8.484	3.236	صرف سیگار
9.547	5.074	.105	1.882	.061	-4.433	19.527	صرف الکل
Dependent Variable: insomnia							

معدل کل دانشجویان ($B = 0.995$, $P < .04$) و متغیر اشتغال همزمان با تحصیل ($B = -3.248$, $p = 0.026$) به طور معنادار با شدت بیخوابی ارتباط دارد.

در جدول ۴ بر اساس آزمون رگرسیون خطی چندگانه، رابطه بین متغیرهای دموگرافیک و شدت بیخوابی بررسی شد. نتایج نشان داد که ترم تحصیلی ($B = 0.729$, $p = 0.014$),

بحث

شادکامی، به طور بالقوه با بهبود کیفیت خواب باعث می‌شود تجربه استرس و اضطراب در گروه‌های پرخطر تاثیرات منفی نداشته باشد.

مشکلات خواب به وضوح استرس و اضطراب را افزایش می‌دهد که به طور قابل توجهی بر عملکرد افراد تاثیر می‌گذارد (۳۵). در بین نمونه‌های دانشجو، اضطراب باعث کیفیت خواب ضعیف و در نتیجه احساس خستگی می‌شود (۳۶). با توجه به نقش آشکار استرس در کاهش کیفیت خواب، نیاز به انجام اقداماتی است که باعث بهبود کیفیت خواب به ویژه در گروه‌های دانشجویی شود. این اقدامات ممکن است شامل تمرین آرام‌سازی تدریجی عضلات و همچنین اجرای تکنیک‌های مدیریت استرس شناختی و رفتاری باشد (۳۷).

از میان متغیرهای دموگرافیک مورد بررسی در این پژوهش، تنها متغیر ترم تحصیلی رابطه معناداری با نمرات شادکامی داشت. در اکثر رشته‌های تحصیلی، ترم‌های ابتدایی با هزینه کمتری همراه است، ولی در ترم‌های بعدی نگرانی دانشجویان در مورد فارغ التحصیلی و زندگی پس از فارغ التحصیلی افزایش می‌یابد و باعث می‌شود سطح شادکامی کاهش یابد (۳۸).

هنگام تحلیل اضطراب دانشجویان پرستاری، مشخص شد فقط متغیرهای معدل کل و اشتغال دانشجویان ارتباط آماری معنادار با سطح اضطراب داشتند. هر چه استقلال مالی فرد بیشتر باشد، سطح اضطراب وی پایین تر و کمتر است (۳۹). یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که از میان متغیرهای دموگرافیک، متغیرهای معدل کل و ترم تحصیلی دانشجویان ارتباط آماری معنادار با سطح استرس درک شده داشت.

همسو با نتایج مطالعه حاضر، نتایج مطالعه Onieva-Zafra نشان داد که سطح اضطراب دانشجویان با هر ترم تحصیلی بعدی افزایش می‌یابد. بسیاری از دانشجویان احساس می‌کنند که با افزایش ترم تحصیلی و معدل، سطح انتظارات مریبان افزایش می‌یابد که همین عامل باعث افزایش میزان اضطراب می‌شود (۲۴). با توجه به اینکه بی‌خوابی و اضطراب در ارتباط با هم هستند و در این مطالعه نیز ثابت شد، انتظار می‌رود که با افزایش سالهای تحصیلی دانشجویی، میزان بی‌خوابی افزایش یابد. از جمله در مطالعه رامبد و همکاران میزان بی‌خوابی در دانشجویان سال سوم و چهارم تحصیلی بیشتر بود. می‌توان گفت با افزایش سال‌های تحصیلی، میزان استرس در مورد زندگی پس از فارغ

پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط بین بیخوابی، شادکامی، اضطراب و استرس درک شده در نمونه‌ای از دانشجویان پرستاری در ایران انجام گرفت. دانشجویان پرستاری در طول تحصیل با عوامل استرس زای متعددی روبرو می‌شوند که باید با آنها مقابله کنند، که البته این یک تجربه استرس برانگیز است و ممکن است باعث اختلال سلامت روان دانشجویان شود (۳۱، ۳۴).

نتایج تحلیل اطلاعات نشان داد که بیخوابی به وضوح با سطح بالای اضطراب و استرس درک شده در محیط بالینی مرتبط است. بیخوابی همچنین در ارتباط با کاهش شادکامی دانشجویان بود. یافته‌های مطالعه ما مطابق با یافته‌های مطالعاتی بود که در جمعیت عمومی انجام شده بود و نشان می‌داد که اختلالات خواب با کاهش سطح شادکامی در ارتباط است (۳۲، ۱۴). به عنوان مثال نوجوانان ژاپنی که دچار بیخوابی بودند نمرات کمتری در معیار شادکامی کسب کرده بودند محققین احتمال می‌دهند که یک رابطه دوطرفه بین این متغیرها وجود دارد، یعنی افرادی که شادکامی بالاتری دارند در مقایسه با کسانی که نمره شادکامی پایین تری دارند، خواب با کیفیت بالاتری دارند (۱۵). نتایج مطالعه ما این یافته‌ها را به ویژه در دانشجویان پرستاری که یک گروه پر استرس هستند، مورد تایید قرار داد

ارتقای بهداشت خواب و در نتیجه کیفیت خواب تاثیر قابل توجهی بر خلق و خو و عاطفه دارد و از ایجاد عوارض نامطلوبی همچون اضطراب و افسردگی جلوگیری می‌کند. مطالعات قبلی هم نشان داد که سطح بالای شادکامی (یا احساس مثبت) باعث ایجاد اثرات ضد درد می‌شود و تجربه و حضور احساسات منفی را مهار می‌کند. بهبود مهارت‌های سازگاری باعث ارتقای سلامت روان افراد می‌شود. افرادی که شادکامی بالاتری دارند بهتر می‌توانند با تجربه چالش برانگیز زندگی سازگاری پیدا کنند. ثابت شده است افرادی که نمره شادکامی بالاتری بدست آورند، سطوح پایین تری از اضطراب، افسردگی و دیسترس را نشان دادند (۳۳). اگرچه افرادی که سطح بالاتری از شادکامی را دارند بهتر می‌توانند استرس‌های تجربه شده را کنترل کرده و با آن تطابق پیدا کنند. در نتیجه عواملی که به بروز علائم اضطرابی و افسردگی کمک می‌کنند، کمتر رخ می‌دهند (۳۴). یافته‌های این مطالعه نشان داد که افزایش سطح

مضطرب و استرس در میان دانشجویان پرستاری رایج است. به همین دلیل باید با دانشجویان پرستاری ارتباط برقرار کرد و در مورد روش‌های خودمراقبتی به آن‌ها آموزش داد که این امر باید در شروع دوره تحصیلی دانشجویان اجرا شود. علاوه بر این، دسترسی به خدمات حمایت از سلامت روان برای دانشجویان پرستاری باید تسهیل شود.

سپاسگزاری

این مقاله با کد اخلاق IR.ARUMS.REC.1401.074 به تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی اردبیل رسیده است. بین نویسندها این مقاله هیچگونه تعارض منافعی وجود ندارد. بدینوسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی اردبیل به خاطر حمایت مالی از این تحقیق قدردانی می‌گردد.

التحصیلی افزایش می‌یابد (۴۰).

میزان بی خوابی، استرس و اضطراب در دانشجویانی که همزمان با تحصیل شاغل بودند، کمتر بود، که این نتیجه مطابق با نتایج مطالعات قبلی بود. به عنوان مثال، در پژوهش دهداری و همکاران، دانشجویانی که در حین تحصیل شاغل بودند، کیفیت خواب بهتری را گزارش کردند. نتیجه این پژوهش نشان داد که اشتغال می‌تواند استرس مالی را کاهش دهد (۳۵).

از محدودیت‌های مطالعه حاضر می‌توان به مقطعی بودن مطالعه و عدم امکان بررسی رابطه علت و معلولی، همچنین کم بودن حجم نمونه اشاره کرد.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه بر لزوم آموزش بهداشت روان به دانشجویان پرستاری تاکید می‌کند. مشکلات خواب، عاطفه

References

1. Khan S, Nabi G, Yao L, Siddique R, Sajjad W, Kumar S, et al. Health risks associated with genetic alterations in internal clock system by external factors. International journal of biological sciences. 2018;14(7):791. <https://doi.org/10.7150/ijbs.23744>
2. Bredeli E, Vestergaard CL, Sivertsen B, Kallestad H, Øverland S, Ritterband LM, et al. Intraindividual variability in sleep among people with insomnia and its relationship with sleep, health and lifestyle factors: an exploratory study. Sleep medicine. 2022;89:132-40. <https://doi.org/10.1016/j.sleep.2021.12.006>
3. Pavlova MK, Latreille V. Sleep disorders. The American journal of medicine. 2019;132(3):292-9. <https://doi.org/10.1016/j.amjmed.2018.09.021>
4. Gianfredi V, Nucci D, Tonzani A, Amodeo R, Benvenuti A, Villarini M, et al. Sleep disorder, Mediterranean Diet and learning performance among nursing students: inSOMNIA, a cross-sectional study. ANNALI DI IGIENE MEDICINA PREVENTIVA E DI COMUNITÀ. 2018;30(6):470-81.
5. Kiley JP, Twery MJ, Gibbons GH. The National Center on sleep disorders Research-Progress and promise. Oxford University Press US; 2019. p. zsz105. <https://doi.org/10.1093/sleep/zsz105>
6. Belingheri M, Luciani M, Ausili D, Paladino ME, Di Mauro S, De Vito G, et al. Sleep disorders and night-shift work in nursing students: a cross-sectional study. La Medicina del lavoro. 2022;113(1).
7. Gallego-Gómez JI, González-Moro MTR, González-Moro JMR, Vera-Catalán T, Balanza S, Simonelli-Muñoz AJ, et al. Relationship between sleep habits and academic performance in university Nursing students. BMC nursing. 2021;20(1):1-8. <https://doi.org/10.1186/s12912-021-00635-x>
8. Granziero C, Bergesio G, Rinaldi B, Marcomini I. Sleep disorders in Italian nursing students: a pilot study. Dissertation Nursing. 2023;2(2):8-15. <https://doi.org/10.54103/dn/20574>
9. Lee CH, Sibley CG. Sleep duration and psychological well-being among New Zealanders. Sleep health. 2019;5(6):606-14. <https://doi.org/10.1016/j.sleh.2019.06.008>
10. Shen L, van Schie J, Ditchburn G, Brook L, Bei B. Positive and negative emotions: Differential associations with sleep duration and quality in adolescents. Journal of youth and adolescence. 2018;47:2584-95. <https://doi.org/10.1007/s10964-018-0899-1>
11. Buettner D, Nelson T, Veenhoven R. Ways to greater happiness: A Delphi study. Journal of Happiness Studies. 2020;21(8):2789-806.

- <https://doi.org/10.1007/s10902-019-00199-3>
12. Steptoe A. Happiness and health. Annual review of public health. 2019;40:339-59.
<https://doi.org/10.1146/annurev-publhealth-040218-044150>
13. Layous K. Promoting happiness in the workplace. Creating psychologically healthy workplaces. 2019;171-95.
<https://doi.org/10.4337/9781788113427.00016>
14. Zhao SZ, Wang MP, Viswanath K, Lai A, Fong DYT, Lin C-C, et al. Short sleep duration and insomnia symptoms were associated with lower happiness levels in Chinese adults in Hong Kong. International journal of environmental research and public health. 2019;16(12):2079.
<https://doi.org/10.3390/ijerph16122079>
15. Otsuka Y, Kaneita Y, Itani O, Jike M, Osaki Y, Higuchi S, et al. The relationship between subjective happiness and sleep problems in Japanese adolescents. Sleep medicine. 2020;69:120-6.
<https://doi.org/10.1016/j.sleep.2020.01.008>
16. Al-Kandari S, Alsalem A, Al-Mutairi S, Al-Lumai D, Dawoud A, Moussa M. Association between sleep hygiene awareness and practice with sleep quality among Kuwait University students. Sleep health. 2017;3(5):342-7.
<https://doi.org/10.1016/j.slehd.2017.06.004>
17. Kukade AS, Mathad MD, Sasidharan R. Sleep Quality, Wellbeing and Happiness in Medical Undergraduates in Western India. National Journal of Community Medicine. 2022;13(05):298-303.
<https://doi.org/10.55489/njcm.13052022133>
18. Jniene A, Errguig L, El Hangouche AJ, Rkain H, Aboudrar S, El Ftouh M, et al. Perception of sleep disturbances due to bedtime use of blue light-emitting devices and its impact on habits and sleep quality among young medical students. BioMed research international. 2019;2019.
<https://doi.org/10.1155/2019/7012350>
19. Al-Khani AM, Sarhandi MI, Zaghloul MS, Ewid M, Saquib N. A cross-sectional survey on sleep quality, mental health, and academic performance among medical students in Saudi Arabia. BMC research notes. 2019;12(1):1-5.
<https://doi.org/10.1186/s13104-019-4713-2>
20. Llapa Rodrigues EO, Almeida Marques D, Lopes Neto D, López Montesinos MJ, Amado de Oliveira AS. Stressful situations and factors in students of nursing in clinical practice. Investigacion y educacion en enfermeria. 2016;34(1):211-20.
<https://doi.org/10.17533/udea.iee.v34n1a23>
21. Mehrzad K, Yazdanpanah F, Arab M, Ghasemi M, Radfar A. Relationship between stress, anxiety, and depression with happiness in students of Bam medical university in 2019. Journal of Advanced Pharmacy Education and Research, 12 (2), 51. 2022;56.
<https://doi.org/10.51847/dJZ1dCmMK6>
22. Lin CY, Cheng AS, Nejati B, Imani V, Ulander M, Browall M, et al. A thorough psychometric comparison between Athens Insomnia Scale and Insomnia Severity Index among patients with advanced cancer. Journal of Sleep Research. 2020;29(1):e12891.
<https://doi.org/10.1111/jsr.12891>
23. Mahmoudi H, Saffari M, Movahedi M, Sanaeinab H, Rashidi-Jahan H, Pourgholami M, et al. A mediating role for mental health in associations between COVID-19-related self-stigma, PTSD, quality of life, and insomnia among patients recovered from COVID-19. Brain and Behavior. 2021;11(5):e02138.
<https://doi.org/10.1002/brb3.2138>
24. Onieva-Zafra MD, Fernández-Muñoz JJ, Fernández-Martínez E, García-Sánchez FJ, Abreu-Sánchez A, Parra-Fernández ML. Anxiety, perceived stress and coping strategies in nursing students: a cross-sectional, correlational, descriptive study. BMC medical education. 2020;20:1-9.
<https://doi.org/10.1186/s12909-020-02294-z>
25. Nam MH, Kwon YC. Factors influencing happiness index of hospital nurses. Journal of Korean academy of nursing administration. 2013;19(3):329-39.
<https://doi.org/10.11111/jkana.2013.19.3.329>
26. Pirdelkhosh M, Mohsenipoura H, Mousavinasab N, Sangani A, Mamun MA. Happiness and moral courage among Iranian nurses during the COVID-19 pandemic: the role of workplace social capital. Frontiers in Psychiatry. 2022;13:844901.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.844901>
27. Spitzer RL, Kroenke K, Williams JB, Löwe B. A brief measure for assessing generalized anxiety disorder: the GAD-7. Archives of internal medicine. 2006;166(10):1092-7.
<https://doi.org/10.1001/archinte.166.10.1092>
28. Hasanpour M, Maroufizadeh S, Mousavi H, Noughani F, Afshari M. Prevalence of generalized anxiety disorder among nursing students in Iran

- during the COVID-19 pandemic: A web-based cross-sectional study. International Journal of Africa Nursing Sciences. 2021;15:100360. <https://doi.org/10.1016/j.ijans.2021.100360>
29. Rafati F, Sharif Nia H, Khoshnood Z, Allen K-A. Development and psychometric testing of nursing students' perceptions of clinical stressors scale: an instrument design study. BMC psychiatry. 2021;21:1-10. <https://doi.org/10.1186/s12888-020-02964-8>
30. Rafati F, Rafati S, Khoshnood Z. Perceived stress among Iranian nursing students in a clinical learning environment: a cross-sectional study. Advances in Medical Education and Practice. 2020:485-91. <https://doi.org/10.2147/AMEP.S259557>
31. Zhang W-r, Wang K, Yin L, Zhao W-f, Xue Q, Peng M, et al. Mental health and psychosocial problems of medical health workers during the COVID-19 epidemic in China. Psychotherapy and psychosomatics. 2020;89(4):242-50. <https://doi.org/10.1159/000507639>
32. Calderon Jr R, Pupanead S, Prachakul W, Kim G. Happiness, perceived stress, psychological well-being, and health behaviors of Thai university students: Preliminary results from a multinational study on well-being. Journal of American College Health. 2021;69(2):176-84. <https://doi.org/10.1080/07448481.2019.1657871>
33. Craner J, Douglas KV, Dierkhising R, Hathaway J, Goel K, Thomas RJ. Associations of baseline depressed mood and happiness with subsequent well-being in cardiac patients. Social Science & Medicine. 2017;174:209-12. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.12.013>
34. Babamiri M, Vatankhah M, Rad BK, Ghasemi M. Relationship between stress coping styles, negative automatic thoughts, life quality and happiness in hospitalized cardiovascular patients. Jentashapir J Health Res. 2014;5(2):27-35.
35. Dehdari T, Taati R, Chaboksavar F. The relationship between sleep quality and psychological condition in college students. Rahavard Salamat Journal. 2016;2(1):1-9.
36. Eller T, Aluoja A, Vasar V, Veldi M. Symptoms of anxiety and depression in Estonian medical students with sleep problems. Depression and anxiety. 2006;23(4):250-6. <https://doi.org/10.1002/da.20166>
37. Lund HG, Reider BD, Whiting AB, Prichard JR. Sleep patterns and predictors of disturbed sleep in a large population of college students. Journal of adolescent health. 2010;46(2):124-32. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2009.06.016>
38. Alexander ES, Onwuegbuzie AJ. Academic procrastination and the role of hope as a coping strategy. Personality and individual differences. 2007;42(7):1301-10. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2006.10.008>
39. Tran AG, Lam CK, Legg E. Financial stress, social supports, gender, and anxiety during college: A stress-buffering perspective. The Counseling Psychologist. 2018;46(7):846-69. <https://doi.org/10.1177/00111000018806687>
40. Rambod M, Ghodsbin F, Beheshtipour N, Raieyatpishe A, Mohammadi-Nezhad A. The relationship between perceived social support and quality of sleep in nursing students. Iran Journal of nursing. 2012;25(79):12-23.